

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς θύλουσι μένει κλειστὰ ἡ ἀνοικτὰ ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὰ Ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα..... 1
Περὶ εἰσαγωγῆς τῆς διδασκαλίας τοῦ μεθιότου τῆς ἐλληνικῆς γραμματολογίας ἐν τοῖς γυμνασίοις τοῦ Κράτους..... 2
Περὶ προσθήκης κεφαλίδου ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ..... 3
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κατὰ τὴν

πρὸς ἀνατολὰς προέκτασιν τῆς ὁδοῦ Ὀμήρου..... 4
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀστυνοῦ..... 5
Περὶ κατατάξεως πλοίου εἰς τὴν κλάσιν 18 6 2 1 τοῦ δημοτικοῦ θαλασσοπολέμου..... 6
Περὶ ἀκυρώσεως περικοπητικῶν γαιῶν κεμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Γκαλιτῶ τοῦ δήμου Μεσολογγίου..... 7

(1)

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς θέλουσι μένει κλειστὰ ἡ ἀνοικτὰ ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὰ Ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἐπιθυμούντες νὰ καθορισθῶναι τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας, καθ' ἃς δεῖν νὰ εἶναι ἀνοικτὰ τὰ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1ον.

Ἡ Ἀκρόπολις θέλει εἶσθαι ἀνοικτὴ καθ' ἑκάστην ἀπὸ πρωῒας μέχρι δέσσεως τοῦ ἡλίου, συμπεριλαμβανομένην καὶ τῶν ἑορτῶν καὶ Κυριακῶν, ἡξαρουμένης δὲ μόνον τῆς Καθαρῆς Δευτέρας, καθ' ἣν μένει κλειστὴ.

Ἄρθρον 2ον.

Τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον θέλουσι εἶσθαι ἀνοικτὰ καὶ ἑκάστην κατὰ τὰ ἐν τῷ ἱπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα, ἡξαρουμένην τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ἑορτῶν, καθ' ἃς μένουσι κλειστὰ.

Ἄρθρον 3ον.

Ἀμφοτέρω τὰ Μουσεῖα ταῦτα θέλουσι εἶσθαι κατὰ τὰς καθημερινὰς ἡμέρας, τὸ μὲν θέρος (1 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου) ἀπὸ τῆς 9 ὥρᾳ τῆς 12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3ης (κατὰ Ἰούλιον, Ἰούλιον καὶ Ἀύγουστον ἀπὸ τῆς 4) μέχρι δέσσεως τοῦ ἡλίου, τὸν δὲ χειμῶνα (1 Ὀκτωβρίου ἕως 31 Μαρτίου) ἀπὸ τῆς 9ης (κατὰ Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον

ἀπὸ τῆς 10) μέχρι τῆς 12ης π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2 μ. μέχρι δέσσεως τοῦ ἡλίου.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἑορτὰς θέλουσι εἶσθαι ἀνοικτὰ, τὸ μὲν Ἐθνικὸν Μουσεῖον τὴν πρωΐαν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης, τὸ δὲ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως τὸ ἀπόγευμα κατὰ τὰς ὁριζόμενὰς ὥρας, ἡξαρουμένην τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀποκριῶν καὶ τῆς Τυροφάγου καὶ τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα, καθ' ἃς θέλει ἀνοίγει τὴν πρωΐαν ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 11ης π. μ.

Ἄρθρον 4ον.

Ἔορται, καθ' ἃς τὰ Μουσεῖα ἀνοίγουσι ἔπαξ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα, εἰναι αἱ ἑξῆς: 1) ἡ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (7 Ἰανουαρίου), 2) τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, 3) τῆς Ὑπαπαντῆς, 4) τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, 5) τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, 6) τῶν Κωνσταντίνου Ἐλένης, 7) τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, 8) τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, 9) τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, 10) τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, 11) τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, 12) τοῦ Ἁγίου Νικολάου, 13) τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, 14) αἱ ἡμέραι τῆς 24, 26 καὶ 31 Δεκεμβρίου, καὶ 15) ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ καὶ Μεγά Σάββατον, ἡ Κυριακὴ, Δευτέρα, Τρίτη, καὶ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ἡ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως καὶ ἡ Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἄρθρον 5ον.

Ἔορται, καθ' ἃς μένουσι τὰ Μουσεῖα κλειστὰ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ἑστώσαν αἱ ἑξῆς: 1) ἡ πρώτη τοῦ νιού ἔτους, 2) ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, 3) Καθαρὰ Δευτέρα, 4) ἡ 15 Αὐγούστου καὶ 5) ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Δύνανται ὅμως καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας νὰ ἀνοίγῃσι τὰ Μουσεῖα κατ' ἀκολουθίαν Ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἤμετερον Ἰνστιτούτον ἀνατίθεται ἡ δημο-
εῖσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος· Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1899

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ἰνστιτούτος
Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Μεγαλειότατε,

(2)

Τὸ διὰ διατάγματος τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος, ἐκ-
δοθέντος τὴν 11ην Σεπτεμβρίου 1897, ἱσχυὸν πρόγραμμα
τῶν διδασκῶν μαθημάτων ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς σχολείοις καὶ
γυμνασίοις ἐκάνουν ἐν πολλοῖς τὰ μαθήματα οὐχὶ ἀνοσι-
μως τοῖς μαθηταῖς. Τούτου ὁ ἕνεκα λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ
υποβάλω ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος
διάταγμα τροποποιούν τὸ ἱσχυὸν κατὸ πρόγραμμα, κα-
θόσον θεωρῶ ἐπείγουσαν τὴν διόρθωσιν τῆς βλάβης, ἥτις
προγίνεται τοῖς μαθηταῖς ἕνεκα τῆς καταργήσεως τῆς ἐλ-
ληνικῆς γραμματολογίας, διὰ τοῦς ἑξῆς λόγους.

Ἐν τῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν Μεγαλειότητα δηλονότι ἐκ-
θέσει, τῇ συνοδευούσῃ τὸ Β. διάταγμα τῆς 9ης Σεπτεμβρίου
1897, λέγεται ὅτι τὸ μὲν βιογραφικὸν μέρος τῆς γραμματο-
λογίας οὐδὲν ἕτερον ἔχει ἐπαρκουσύνην, ἢ τὴν ἐπιδίδωσιν
τῆς μνήμης τῶν μαθητῶν μὴ πληθύνοντάς, χρονολογῶν
κτλ. Ἀλλ' ἐν ἡ παρατήρησιν αὐτῇ ἦτο ὁρθόν, ἐπεὶ πεν-
αὐτὰ ταῦτα νὰ παραλείπονται καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ,
ὅπερ ὅμως δὲν συμβαίνει. Περὶ τοῦ αἰσθητικῶν μέρους τῆς
γραμματολογίας λέγεται «ἡ ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ αἰσθη-
τικὸν μέρος, ὅποτε παρέχει εἰς τοὺς μαθητὰς ἐτοιμοὺς κρί-
σεις περὶ ἔργων, ἔτινα αὐτοὶ οἱ μαθητὰι δὲν ἀνέγνωσαν καὶ
διὰ τοῦτο αἱ κρίσεις αὐταὶ ἡ μένουσιν ἀκατανόητοι, ἢ οὐχὶ
τελείως κατανοηταί».

Ἐν τῇ παρατήρησιν ταύτῃ ὑπόκειται ἡ ἔννοια, ὅτι δὲν
δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ γραμματολογίαν, ἐν μὴ μελετήσῃ
πάντας τοὺς συγγραφεῖς. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς εἶναι
οὕτω πολλοί, ὥστε ρυθμῇ κατεῖναι πάντας νὰ ἀναγνώσῃ
ἅρα κατὰ τὴν ἐπιεικῆ περὶ παρατήρησιν δὲν ἔπρεπε καὶ νὰ δι-
δάσκηται γραμματολογία οὐδὲν ὅποτε δὲν ὑπάρχει πλήρης
ἀνέγνωσις τῶν συγγραμμάτων, ὅπερ ἄποπτον.

Ὅτι δὲ ἡ γραμματολογία δὲν κατανοεῖται ὑπὸ τῶν μαθη-
τῶν, δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι ὅλοις τοῖς νυνὶ ὄντι οἱ Ἕλληνες
συγγραφεῖς δὲν δύναται ἀκριβῶς νὰ κατανοηθῶν ἅντι τῆς
γραμματολογίας. Ἀλλως καὶ ἡ παρατήρησις, ὅτι οἱ Ἕλλη-
νες συγγραφεῖς μένουσιν ἀγνωστοὶ τοῖς μαθηταῖς, δὲν εἶναι
ἀκριβές, διότι οἱ συντάκται τῶν προγραμμάτων πάντοτε
προστίθουσιν, ὅπως διδάσκονται κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦντοι
οἱ συγγραφεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι παρέχουσιν ἰδίους χαρακτή-
ρας τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων.

Πλὴν δὲ τούτου ἡ κατάρτησις τῆς ἐλληνικῆς γραμματο-
λογίας ἐπαρκεῖ ἡμῶς εἰς τὴν παλαιὰν ἐκείνην διδασκα-
λίαν, ἥτις ἐκράτει ἐν τοῖς ἡμετέροις σχολείοις πρὸ τῆς ἡμε-
τέρας ἀνεξαρτησίας καὶ ὀλίγον μετὰ ταύτην. Τότε ὁ καθη-
γητὴς πρίντασε τῆς ἡμετέρας ἐκείνου συγγραφῆς τὴν
βιογραφίαν αὐτοῦ, ἀφ' ἧς μικρὰν ἡ οὐδεμίαν σχεδὸν οἱ μα-
θητὰι ἤθνησαν νὰ ἀνελθόντων ὠφέλιμον τὴν ἐπαγορε-
ρὰν λοιπὸν εἰς τὴν ἀτελῇ ἐκείνῃ διδασκαλίᾳ τὸ ἱσχυ-
ὸν πρόγραμμα εἰσήγαγε, μεθ' ὅλην τὴν πρόδον τῆς
πιστήτης, ὡς προδόν καὶ ἀξίωσιν τῆς παιδαγωγικῆς,

Πρὸς τοῦτοις δὲ λέγεται ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκθέσει ὅτι ἡ γραμ-
ματολογία δύναται νὰ διδαχθῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Βεβαίως,
ἐν τις συγγραφῇ πολῦτιμον ἱστορίαν ὡς ὁ μέγας ἱστο-
ρικὸς Γρότε, δύναται νὰ περιλάβῃ καὶ τὸ ἱστορικὸν μέρος
τῆς ἐλληνικῆς γραμματολογίας. Ἀλλὰ καὶ τοιαυτὴ ἱστορία
δὲν δύναται νὰ ἀνακληρῶσιν τὴν γραμματολογίαν, διότι αὐτὴ
μετέχει οὐ μόνον τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ τῆς αἰσθητικῆς.
Ἀλλὰ καὶ τούτου δυνατοῦ ὑποθέσθαι, τὸ ἱσχυὸν πρόγραμμα
δὲν παρέχει τῇ ἱστορίᾳ τὴν εὐκαιρίαν τῆς διδασκαλίας
γραμματολογίας· διότι, κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἐν τῇ τε-
τάρτῃ τάξει, ἐν ἣ διδάσκειται δῖγμα καὶ ἀναμνήν ὁ μαθητὴς
νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας τὰ περὶ δῖ-
γματος, ὁ ἱστορικὸς θέλει διδάξῃ ἱστορίαν τῆς νέας Εὐρώ-
πης μέχρι τοῦ 1815 καὶ τῆς ἐλληνικῆς ἑπαναστά-
σεως. Ἐν τίνι λοιπὸν κεραλαίᾳ τῆς ἱστορίας τῆς νέας Εὐ-
ρώπης ἢ τῆς ἐλληνικῆς ἑπαναστάσεως θέλει εὐρεῖ εὐκαιρίαν
ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας ἐν τῇ Δ' τάξει τοῦ γυμνασίου,
ὅπως πραγματευθῇ περὶ δῖγματος καὶ δὴ περὶ Αἰσχύλου,
Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου; Οὐδαμῶς βεβαίως. Οὕτω λοιπὸν
οἱ μαθητὰι ἐξερχόμενοι τῶν γυμνασίων, ἥτοι παραινόμενοι τὰς
ἐργουκλίας αὐτῶν σπουδὰς, δὲν θέλουσιν εἶναι ἱκανοὶ ὅπως
κρίνεται ποιήματα ἢ ἱστορίαν ἢ δῖγμα ἢ ἡρωικὸν λόγον καὶ
θέλουσι κατέχει μόνον κανόνες τινὲς γραμματικῆς. Οὗτοι εἰ-
σὶν οἱ λόγοι, Μεγαλειότατε, οἵτινες μὴ πεποιητοὶ εἰς τὴν ἐπί-
γνωσιν ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς τῆς διδασκαλίας τῆς ἐλλη-
νικῆς γραμματολογίας εἰς τὰ Γυμνάσια· ἔγω δὲ ἐλπίδω
ὅτι ἡ ἡμετέρα Μεγαλιότης, ἐκτιμῶσα τοὺς λόγους τού-
τους, θὰ εὐδοκίμησῃ νὰ περιβάλλῃ τὸ ἐσόμενον διάταγμα
διὰ τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτοῦ κύρους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1899.

Τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος
πιστὸς ὑπὸχρεὸς καὶ εὐπειθέτατος θεράπων

Ὁ ἐπὶ τῷ Ἐκκλησιαστικῷ καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως Ἰνστιτούτος

Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Περὶ εἰσαγωγῆς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς ἐλ-
ληνικῆς γραμματολογίας ἐν τοῖς γυμνασίοις τοῦ Κράτους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρὰ 1, 2, 7, 16, 64, 69, 61
τοῦ Β. διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 περὶ κανο-
νισμοῦ τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων καὶ τὸ ἡ-
μέτερον διάταγμα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 1897, προτάσας
τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως Ἰνστιτούτου διατάσσοντες κατὰ

Τὸ ἀπὸ 11ης Σεπτεμβρίου 1897 ἡμετέρον διάταγμα,
περὶ προγράμματος τῶν διδασκῶν ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς σχο-
λείοις καὶ γυμνασίοις μαθημάτων τροποποιεῖται ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, εἰσαγομμένη ἐν τοῖς
γυμνασίοις τῆς διδασκαλίας τῆς ἐλληνικῆς γραμματολογίας.
Καὶ ἐν μὲν τῇ δευτέρᾳ τάξει διδασκόμεθα τὰ περὶ ἱστορίας
καὶ ἡρωικῆς (ἀρθρ. 1) καὶ ἐβδόμῃ, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τάξει
τὰ περὶ ἰθνητικῆς καὶ λυρικῆς ποιήσεως (ἀρθρ. 2) καθ'
ἐβδόμῃ, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τάξει τὰ περὶ δῖγματος καὶ
φιλοσοφίας, ἰδίᾳ δὲ περὶ Πλάτωνος (ἀρθρ. 2) λαμβάνονται

δ' αὖ ἐραὶ τῆς διδασκαλίας τῆς γραμματολογίας ἐκ τῶν πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἑλληνικῶν ὀριζήτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμετέρον Ἰπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσιεύσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ἰπουργὸς
Α. ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΣ

(3)

Περὶ προσθήκης κεφαλαίου ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργοῦ, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν εἰσαχθεῖσαν χρῆσιν τοῦ τυμπάνου ἐν τῷ στρατῷ, ἀπερραξάμεν καὶ διατάσσομεν·

Προστίθεται

Ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ ὡς τελευταῖον κεφάλαιον μετὰ τὸ ΟΑ' καὶ πρὸ τοῦ ἄρθρου 467 τὸ ἑξῆς·

Κεφάλαιον ΟΒ'

Δεκαεῖς τυμπανισταί, τυμπανισταὶ α' καὶ β' τάξεως καὶ δόκιμοι τυμπανισταί.

Ἄρθρον 467. Οἱ δεκαεῖς τυμπανισταί, οἱ τυμπανισταὶ α' καὶ β' τάξεως καὶ οἱ δόκιμοι τυμπανισταί κατέχουσι μεταξὺ τῶν ἐπιτιτῶν, ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸν διορισμὸν, τὰς ποινὰς καὶ τὰ λοιπὰ, τάξιν εἶεν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ κατέχουσιν οἱ ἐμβόλογοι αὐτῶν σκαλιγκταί, καὶ ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἀμείνον ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπιλοχίου ἢ λοχίου ἀρχισκαλιγκτοῦ τοῦ συντάγματος ἢ τάγματος.

Τὸ ἐν τῷ αὐτῷ κανονισμῷ ἄρθρον 467, μένον ὡς ἔχει, λαμβάνει τάξιν ὡς ἄρθρον 468 τοῦ προστιθεμένου κεφαλαίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Μαρτίου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ἰπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Γ. ΚΟΡΡΑΣ

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κατὰ τὴν πρὸς ἀνατολὰς προέκτασιν τῆς ὁδοῦ Ὀμήρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, τροποποιεῖν αὐτὸ κατὰ τὴν πρὸς ἀνατολὰς προέκτασιν τῆς ὁδοῦ Ὀμήρου, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐμφαίνεται.

Ὁ αὐτὸς Ἰπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 10 Μαρτίου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργὸς
Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

(5)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀστακοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, ἐγκρίνομεν, ἰδόντες καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 38 ἐ. ἑ. ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀστακοῦ, τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀστακοῦ, τροποποιεῖν αὐτὸ ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐμφαίνεται.

Ὁ αὐτὸς Ἰπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἀθῆναις τῇ 10 Μαρτίου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργὸς
Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἀριθ. 14304.

(6)

Περὶ κατατάξεως σπόγγου (ταιμούχου) εἰς τὴν κλάσιν 18 δ' § 1 τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν·

1) Τὴν ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου ἐ. ἑ. ὑπ' ἀριθ. 33 ἀναφορὰν τοῦ τελώνου Σπετσῶν καὶ τὰ δι' αὐτῆς ὑπεβληθέντα ἔγγραφα, περὶ κατατάξεως κατὰ τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον τοῦ σπόγγου τοῦ καλουμένου κοινῶς ταιμούχου, δι' ἣν ἡγέρθη ἀμφοδότησις μεταξὺ τοῦ ἐνοικιστοῦ τοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Σπετσῶν καὶ τῶν εἰσαγόντων εἰς τὸν δῆμον τὸ εἰρημένον εἶδος, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόρραξιν τοῦ τελώνου καὶ

2) Τὴν ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου ὑπ' ἀριθ. 114 γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου «ΒΡΚΑ» περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου ἐπιτροπῆς·

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ αὐτοῦ νόμου, κατατάσσομεν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐμπόρευμα εἰς τὴν κλάσιν 18 δ' § 1 τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου μὲν ἀξίαν δραμμῶν ὀγδόηκοντα τὴν ὁκτὴν, ὡς «σπόγγον ψιδὸν εἰς φυσικὴν χρῆσιν».

Ἡ παρὼσα δημοσιευθῆναι ἐν τῷ οἰκίῳ τεύει τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Μαρτίου 1899.

Ὁ Ἰπουργὸς
Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

'Αριθ. 10093.

(7)

Περί ἀκυρώσεως παρ' αχαιωτηρίων γαιῶν κειμένων ἐν τῇ περιφέρειᾳ Γαλιτίας τοῦ δήμου Μεσολογγίου.

Ο ΓΥΡΟΥΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν

1) Τὴν ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1898 ἐκθεσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς νομαρχίας Αἰτωλοακαρνανίας, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Μεσολογγίου καὶ τῶν γεωμετρῶν Β. Σταματελοπούλου καὶ 'Αθ. Χρυσοθήρη.

2) Τὴν ἀπὸ 14 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἐτέραν ἐκθεσιν τοῦ διακόρου Αἰτωλίας.

3) Τὰς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 107-109 ἐ. ε. ἀναφορᾶς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Μεσολογγίου ὑποβληθείσας τέσσαρες πράξεις ἐξαίρετως δηλωθεισῶν γαιῶν, κειμένων ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ χωρίου Γαλιτίας τοῦ δήμου Μεσολογγίου τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, συνταγθείσας ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ΨΜΔ' νόμου τοῦ 1878 ἐπιτροπῆς, καὶ

4) Τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δασῶν Κ. Σαμίου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Δήμου. 'Ρωσσοπούλου.

Ἐπειδὴ ἐξ ὧν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων βεβαιεῖται ὅτι καὶ περὶ ὧν πρόκειται γαῖαι εἰσὶ πετρώδεις καὶ κείνται ἐπὶ λίαν κατωφεροῦς ἰδάρους, ἐνεκα δὲ τούτου οὐδ' ἐκαλλιεργήθησαν ποτε, οὐδὲ τυγχάνουσιν ἐπιδεκτικαὶ οἰκισθῆναι καλλιεργείας, ἀποτελοῦσαι μᾶλλον δασικὸν ἔδαφος.

Ἐπειδὴ ἡ προηγουμένη κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ΨΜΔ' νόμου ἐπιτροπὴ ἐκ πλάνης καὶ ἐναντίον τοῦ νόμου ΥΛΑ' τοῦ 1871, ὀρίζοντος ἐν ἄρθρῳ 3 ὅτι διανεμηταὶ εἰσὶν ἀπασαι καὶ καλλιεργούμεναι καὶ καλλιεργήσιμοι ἔθνικαι καὶ ἐκ-

κλησιαστικαὶ γαῖαι, ἐχαρκτήρισε τὰς γαῖας ὡς παραχωρησίμους καὶ ἐπὶ τῇ βῶσει τῆς πεπλανημένης ταύτης ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐξεδόθησαν ἐπ' ὀνόματι τῶν δηλωτῶν παραχωρητήρια.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνάγεται καὶ ἡ ἐξιχνίασις καὶ ἀνάκτησις τῆς περιουσίας τοῦ δημοσίου, ὅση μὲν ἴσθι τυχόν εἰς τὴν κυριότητα ἀτόμων μὴ ἔχοντων εἰς τοῦτο δικαίωμα κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 3 'Απριλίου τοῦ 1833 Β. διατάγματος περὶ τῶν καθήκοντων τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ κατὰ τὰς προεκτεθείσας σκέψεις οἱ ὑπὲρ ὧν ἐξεδόθησαν τὰ παραχωρητήρια ἀνευ δικαιώματος ἐκ νόμου ἐντλουμένου ἐδήλωσαν τὰς γαῖας, δι' ἧς τὰ παραχωρητήρια.

Διὰ ταῦτα

'Ακυροῦμεν τὰ διὰ τὰς περὶ ὧν πρόκειται γαῖας ἐκδοθέντα παραχωρητήρια ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 29829, 197548, 85524, 197549, 197546, 197543, 197545, 197544, 100904, 100901, 100902, 100903, 100905, 85525, 100906, 197477, 197481, 197482, 197485, 197486, 197476, 199267 καὶ 207333.

Ἐν Ἀθήναις 13 Μαρτίου 1899.

Ὁ Ὑπουργός

Φ. ΝΕΓΡΕΞ

ΤΥΠΟΙΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ